

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-29/10 i T-33/10 Królestwo Niderlandów i ING Groep NV przeciwko Komisji Europejskiej, który został doręczony Komisji w dniu 6 marca 2012 r.;
- oddalenie skarg o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 10/09 (ex N 138/09) udzielonej przez Niderlandy na rzecz ING w zakresie instrumentu wsparcia w odniesieniu do aktywów niepięlnych oraz planu restrukturyzacji;
- obciążenie skarżących kosztami postępowania;
- pomocniczo,
 - przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpatrzenia;
 - rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów obydwu instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie;
- lub, również pomocniczo,
 - stwierdzenie nieważności art. 2 akapitu trzeciego zaskarżonej decyzji;
- obciążenie skarżących kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących przyczyn.

Po pierwsze brak jest prawnego zobowiązania do stosowania zasady inwestora działającego w gospodarce rynkowej w zakresie zmiany warunków spłaty w odniesieniu do środka, który sam stanowił pomoc państwa.

Po drugie sąd błędnie ocenił wpływy, które utraciło państwo członkowskie wskutek zmienionych warunków spłaty badanych w decyzji Komisji z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 10/09 (ex N 138/09) udzielonej przez Niderlandy na rzecz ING w zakresie instrumentu wsparcia w odniesieniu do aktywów niepięlnych oraz planu restrukturyzacji (zaskarżona decyzja).

Po trzecie sąd nie miał prawa do stwierdzenia nieważności art. 2 akapitu pierwszego zaskarżonej decyzji w całości, nawet wówczas, gdy Komisja niesłusznie uznała zmienione warunki za pomoc państwa.

Po czwarte sąd dopuścił się błędu co do prawa poprzez stwierdzenie, że art. 2 akapitu drugiego zaskarżonej decyzji był w sposób konieczny niezgodny z prawem, ponieważ Komisja nieprawidłowo stwierdziła, że zmienione warunki spłaty zawierały elementy pomocy państwa.

Po piąte sąd orzekł *ultra petita* stwierdzając nieważność art. 2 akapitu drugiego zaskarżonej decyzji oraz załącznika II do owej decyzji.

Po szóste i pomocniczo, gdyby orzeczono, że sąd prawidłowo stwierdził nieważność art. 2 akapitu pierwszego i drugiego zaskarżonej decyzji oraz załącznika II, to nie powinien był zaniechać stwierdzenia nieważności art. 2 akapitu trzeciego zaskarżonej decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu
29 maja 2012 r. — Citroën Belux NV przeciwko Federatie
voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Sprawa C-265/12)

(2012/C 258/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Citroën Belux NV

Strona pozwana: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 9 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu przepisowi jak art. 72 WMPC⁽²⁾, który — z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w wyczerpujący sposób w ustawie — zakazuje generalnie transakcji związanej skierowanej do konsumenta, gdy przynajmniej jeden ze składników stanowi usługę finansową?

2) Czy art. 56 TFUE dotyczący swobody świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu przepisowi jak art. 72 WMPC, który — z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w wyczerpujący sposób w ustawie — zakazuje generalnie transakcji wiązanej skierowanej do konsumenta, gdy przynajmniej jeden ze składników stanowi usługę finansową?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).
- (²) Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming (ustawa o praktykach rynkowych i ochronie konsumentów).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawie T-227/09 Feng Shen Technology Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione w dniu 29 maja 2012 r. przez

Jarosława Majtczaka

(Sprawa C-266/12 P)

(2012/C 258/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jarosław Majtczak (przedstawiciel: J. Radłowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Feng Shen Technology Co. Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie T-227/09 oraz oddalenie skargi wniesionej przez stronę skarżącą lub;
- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie T-227/09 oraz przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok narusza art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (¹) w

sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 (²) (w sprawie wspólnotowego znaku towarowego)] w szczególności w zakresie wykładni jaką Sąd nadał pojęciu „działania w złej wierze”.

Wnoszący odwołanie podnosi również, że Sąd naruszył przepisy proceduralne dokonując błędnych ustaleń faktycznych i stosując wybiórcze podejście przy ocenie przedstawionych dowodów.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 marca 2012 r. w sprawie T-288/08 Cadila Healthcare Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 30 maja 2012 r. przez Cadila Healthcare Ltd

(Sprawa C-268/12 P)

(2012/C 258/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cadila Healthcare Ltd (przedstawiciel: S. Malynicz, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Novartis AG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 15 marca 2012 r. w sprawie T-288/08;
- obciążenie Urzędu oraz interwenienta własnymi kosztami oraz kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że należy uchylić zaskarżony wyrok z następujących powodów:

Sąd naruszył art.113 regulaminu postępowania nie orzekając, że skarga stała się bezprzedmiotowa, ze względu na to, że w dniu wydania wyroku nie przedłużono rejestracji wcześniejszego znaku towarowego oraz że upłynął dodatkowy termin sześciu miesięcy przewidziany w art. 47 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 (¹)